

[Krog Hansen.]

bevises, den må selvfølgelig nærmere belyses i udvalget, men jeg føler mig nogenlunde sikker på, at det er en farlig vej at betrede.

De bemærkninger, jeg her er kommet med, kan for så vidt også bruges om resten af de lovforslag, som er til behandling her i dag, altså for lovforslag nr. 181 og op til lovforslag nr. 190. Jeg skal derfor ikke fremsætte flere bemærkninger om de enkelte forslag, men i stedet komme med nogle mere generelle betragtninger.

Som jeg nævnte allerede i begyndelsen af mit indlæg, skal man ikke regne med socialistisk folkepartis støtte til gennemførelsen af ret mange af de lovforslag, vi behandler her i dag, og som aftegner linjen i hele den omlægning af byrderne, der skal finde sted mellem stat og kommune og mellem kommune og amter. Nu skyldes denne modvilje ikke surhed over at være i opposition, det har vi prøvet et par gange; den skyldes flere forskellige andre ting.

For det første finder vi det ikke rigtigt, at man presser et kompliceret sæt af lovforslag igennem på så kort tid, som det åbenbart er regeringens mening. Jeg har nævnt, at kommunerne står over for store vanskeligheder på grund af den strukturændring, der finder sted af den kommunale opdeling; også vanskeligheder med skattesystem og andre ting har været nævnt. Men selv om kommunerne ikke havde disse vanskeligheder og altså befandt sig i en afklaret situation på disse områder, ville det alligevel være forkert at haste disse lovforslag igennem, for de indeholder i sig selv så mange nye ting og så mange besværligheder. Vi finder altså, at folketingset må kræve tid og god tid til de lovforslag, vi her behandler, og overhovedet til fremtidige lovforslag, som vedrører den ændrede byrdefordeling.

Den anden grund til vores modvilje er den linje, man allerede kan begynde at skimte, som er lagt for den kommende udligning mellem fattige og mindre fattige områder — eller jeg skulle måske hellere sige: mellem rige og mindre rige områder. Vi føler os ikke overbevist om, at disse forslag vil betyde en udligning, tværtimod. Det har jo været et af hovedargumenterne for en ændring af den kommunale ind-

deling, at man skulle prøve at skabe ensartethed i hele landet, altså ensartethed mellem hovedstadsområdet, som er det rigeste, og det nordlige Jylland, som formentlig er det fattigste. Vi føler os ikke overbevist om, at denne lighed mellem borgerne, uanset hvor de bor, vil blive skabt med disse forslag. Vi tror på, at der stadig væk vil gøres forskel over for de borgere, som nu engang bor i de mindre rige områder, og som måske ikke engang bor der af egen fri vilje, men fordi der ikke har været boliger til dem i de mere attraktive områder. Man kunne måske påstå, at de bare kunne flytte de steder hen, hvor vilkårene er bedre. Men vi ved jo, at landsplanlæggere og byplanlæggere, ja, sågar regeringen, i stor udstrækning er medbestemmende om, hvor folk skal bo, hvor mange boliger der skal bygges i de enkelte områder osv., og som følge deraf er der altså en vis kategori af befolkningen, der er tvunget til, uanset om de kan lide det eller ej, at bo i områder, der ikke virker så tillokkende. Jeg og mit parti finder, at det må være folketingets pligt at gøre vilkårene for denne kategori så gode som overhovedet muligt.

Det tredje, som har været væsentligt for socialistisk folkeparti, når vi har givet udtryk for modvilje, er, at vi i disse lovforslag ser fortsat en opbygning, som vi har kendt igennem mange år. All right, man arbejder med andre procentsatser; men vi mener, at hvis man virkelig havde vilje til det, havde vi nu alle tiders chance for at lave et virkelig rationelt system, som ikke krævede overadministration og dermed en masse spildte skatte kroner.

Alle er enige om — det siger man i hvert fald — at man skal prøve at tilstræbe en forenkling. Det gælder f. eks. den sociale sektor, hvor resultatet vil blive en eller anden form for et enstrengt system; et sådant system er vi i princippet enige i, for det kan opbygges virkelig rationelt til gavn for borgerne. Vi har fået den offentlige arbejdsformidling, som af tilhængerne er blevet betegnet som værende rationelt opbygget, og der kunne nævnes andre ting, som ønskes indført, og som har været på tale her på det sidste — alt sammen for at skabe forenkling. Det er derfor, det virker lidt deprimerende med disse forslag,